

вила (тога люто с' налютила, Та ми го извисяла до вишнего бога. Та ми го напра'и залакъ по залака, Найголемъ залакъ колку мрава носить. *М. 7. 2*)—**нѣкого за смѣхъ**, подыму на смѣхъ: Ако не искаишъ да та направа за смѣхъ на хората, то трѣба да идешъ при мама и да и кажешъ, че ще да са премѣстимъ у тѣхъ. *З. 99. 3*)—**на пепелъ**, обращу въ пепелъ: Гладници грѣци владици, духовници попове и учителіе направихъ на пепелъ всяка книга, всяко листо, на кои-то бѣ написано български. *Л. Д. 1869 р. 159. 4*)—**на прахъ**, обращу въ прахъ: Трясавица-та вжтрѣ въ нѣколко минути направи града на прахъ и зарови до 30000 жители. *Л. Д. 1873 р. 70. §§ Въ соединеніи съ да значить* заставляю: О богове, защо ми го грабнахте преди азъ да го направя да ма обича? (*avant que j'aie pu le forcer de m'aimer*). *Т. 283*. Пуста стара ма направи да повѣрвамъ че цалувката не е зло нѣщо. *Х. I, 191. (Во многихъ случаяхъ см. сторж).*

Напразденъ *пр.* тщетный: Въ тие мѣстности гореказанните харчове би биле напразни. *З. 319*. **Напраздно** *нар.* напрасно: Тѣй и азъ тичахъ напраздно за да забравя себе си. *Т. 65*. Азъ, княже, напразно търси рѣчи съ които да искажа моето зачудване. *Э. Г. 21*. Но напразно! (*Aber das war umsonst*). *Рил. 15.*

Напрасенъ *пр.* скоропостижный, внезапный, неожиданный: Пази, Боже, отъ туна бѣда и отъ напрасна смъртъ! *Кн. 106*. Налѣти една напрасна болѣсть жена ми, та слѣдъ малко минути прѣдаде дуия Богу. *Х. II, 60*. Войскаре, бояре и народъ притръгнхъ ся отъ напрасны вѣсти. *Р. 48*. **Напрасно** *нар.* внезапно: Сезостръ, който бѣше много старъ, умрѣ напрасно (*mourut subitement*). *Т. 33*. Тѣ чякахъ сгодню врѣме да нападнать напрасно на нея. *Р. 69.*

Напрашъ *гл. св.* напылю; запылю: Въ свѣта неделя метать Лице и напрашиле. *М. 30*. Ретъ и наредила дворе да изметить, Прахъ да и напрашить, за да ми огардитъ. *М. 151. (До три глжби)* Съ криле затрепна'а цвѣтъ—отъ заропиле,—, риза напрашиле. *М. 379*. **Напрашъ** са запылюсь: Тай отишла на стешната река. Никнала, се напила, Съ нейните бели рѣки, Изміела бело лице, Што се и е напрашило, Отъ ясно слънце погорело. *В. 267.*

Напрѣгнъ *гл. св.* **Напрѣгамъ** *гл. дл.* напругу, напрягаю: Много напрягнато электричество. *Л. Д. 1869 р. 81.*

Напрѣдварямъ *са гл. дл.* спѣшу: Момци-тѣ ся напѣдварятъ, кой да и грабне кытка-тъ цвѣтъ отъ главъ-тъ. *Ч. 64.*

Напрѣдѣ *нар.* передъ: Голѣмо-то куче са исправи напѣдѣ ми. *Л. Д. 1875 р. 135*. Волзелей са пустна безъ да глѣда на голѣми-тѣ мажнотни, кои-то бѣха напѣдѣ му, побѣдоносно на напѣдѣ. *иб. р. 11.*